

РЕШЕНИЕ

№ 21828

гр. София, 25.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав, в
публично заседание на 04.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **4084** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Е. С. П. против отказ, обективиран в писмо изх. № 3/19.03.2025г. на кметския наместник на [населено място]. Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна.

След като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е процесуално допустима като подадена в законоустановения за това срок срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, от лице, което има правен интерес от оспорването. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Производството пред административния орган е образувано по искане на жалбоподателката за издаване на удостоверение за наследници на С. Р. Д., с вх. № 2/04.03.2025г. на [община] (л.6-7 от делото). По това искане е постановен процесният отказ (л.23). Издаването на удостоверение за наследници представлява административна услуга по смисъла на § 1, т.2, б. „а“ от Допълнителната разпоредба на Закона за администрацията. Съответно, отказът да бъде издадено такова удостоверение представлява индивидуален административен акт съгласно чл.21, ал.3 АПК. Оспореният отказ е мотивиран с това, че съгласно приложен акт за смърт № 461/15.10.1942г. (л.461), съставен в [населено място], С. Р. Д., роден на 11.02.1889г., е починал на 14.10.1942г. в [населено място], жител на [населено място]. Посочено е в писмото, че съгласно чл.1 от Закона за наследството, „Наследството се открива в момента на смъртта в последното местожителство на починалия“. По тези съображения издателят на оспорения акт приел, че поисканото

удостоверение за наследници не може да бъде издадено от него.

В производството пред съда не бяха представени доказателства, годни да обосноват различен извод. Било е предприето издирване на информация за С. Р. Д., но такава не се е намерила, видно от представените писма изх. № към РОБ22-ВК88-1568-(1)/01.02.2022г. на район „О.“ на Столична община (СО); № към РВЕ22-УГ01-7480-(1)/30.08.2022г. на район „В.“ на СО; № РКС22-УГ01-8500-(1)/05.09.2022г. на район „К. село“ на СО, № към РСД22-ВК08-1598-(1)/30.08.2022г. на район „С.“ на СО, № към РСР22-ВК08-1464-(1)/30.08.2022г. на район „С.“ на СО, № РБН22-УГ01-18-(1)/31.08.2022г. на район „Б.“ на СО, № към РТР22-ВК08-2316-(2)/08.11.2022г. на район „Т.“ на СО, № към РВЕ22-УГ01-7480-(3)/17.11.2022г. на район „В.“ на СО и № СОА22-УГ01-356-(11)/22.09.2023г. на секретаря на СО.

Съгласно чл.24 от Закона за гражданската регистрация, общинската администрация издава удостоверения въз основа на регистъра на населението, по ред, определен с Наредба № РД-02-20-6/24.04.2012 г. за издаване на удостоверения въз основа на регистъра на населението. С оглед правната сигурност и задължението на административния орган да съблюдава законността при упражняване на дейността си, разпоредбите относно издаване на удостоверения за обстоятелствата, предмет на актовете за гражданско състояние, не могат да бъдат тълкувани разширително. Ето защо, след като в регистъра на населението не са налице данни, вписани по законоустановения за това ред, не е допустимо издаване на съответното удостоверение, в т. ч. за наследници, въз основа на частни източници, като семейна история, родословно дърво и подобни. Поради това, документите, представени от жалбоподателя в тази връзка, не следва да се обсъждат. Когато липсват официални документи, удостоверяващи определен факт с правно значение, административният орган не разполага с правомощие да ги замести по своя преценка. Основателен е доводът, изложен от страна на ответника, че определянето на кръга наследници и реда за наследяване в тези случаи се извършва от съда в исково производство съгласно чл.124, ал.1 и ал.4 от Гражданския процесуален кодекс.

Предвид изложеното като прецени изцяло законосъобразността на оспорения акт на основание чл.168, ал.1 АПК, съдът в настоящия състав приема, че отказът е постановен в установената форма от компетентен орган. При това не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и той е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.3 АПК следва да бъде уважено искането на ответника за възстановяване на разноските по делото. Установява се такива да са направени в общ размер 400 лв. – адвокатско възнаграждение, платено съгласно отбелязването в представения договор за правна защита и съдействие и извлечение за движение по банкова сметка. Сумата е дължима на [община], която е юридическо лице съгласно чл.14 от Закона за местното самоуправление и местната администрация.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. С. П., с ЕГН [ЕГН], против отказ, обективиран в писмо изх. № 3/19.03.2025г. на кметския наместник на [населено място].

ОСЪЖДА Е. С. П., с ЕГН [ЕГН], да заплати на [община] сумата 400 (четиристотин) лева – разноски по делото.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия:

